

Organ — at kontrolere ca. 200 andre Organer. Om det er muligt at foretage en fuldt betryggende Gennemgang af ca. 100 Bankers Regnskab aarlig, er jeg ikke i Stand til at afgøre; men det kan blive Genstand for Undersøgelse. Det vil i alt Fald kræve et ret vidtløftigt Apparat, hvis vi skal have en saadan Gennemgang af vore Banker mindst hvert andet Aar.

Jeg har med disse Bemærkninger ønsket at sige, at vi ikke skal paalægge Bankinspektionen mere, end den kan overkomme; vi skal ikke fratage de enkelte Bankledelser deres Ansvar og heller ikke give Publikum en fejlagtig Tillid til, at vi gennem Bankinspektionen kan forhindre eller forebygge alle Bankulykker. Det, vi derimod kan, er at skabe et kontrollerende og vejledende Organ, som kan være nyttigt, og som utvivlsomt har gjort stor Nytte i den Tid, der er gaaet, og ogsaa vil bidrage til at skabe større Sikkerhed for Indskydere og Aktionærer; men vi skal ikke være med til at forflygtige de enkelte Banklederes Ansvar, men skal snarere være med til at fremhæve det.

§ 23 omhandler bl. a. Nationalbanken.

Efter den Noteudveksling, som har fundet Sted mellem Nationalbanken og Handelsministeriet, og som var vedføjet som Bilag til det i Fjor fremsatte Forslag, ser vi, at der er ret stærke Divergenser mellem Nationalbanken og Handelsministeriet om, hvorvidt Nationalbanken er undergivet Bankloven; og der anføres jo nu i det foreliggende Forslag Nationalbankens oktrojmæssige Rettigheder. Det vil maaske være ønskeligt at faa en Udtalelse fra Ministeren om, hvad han forstaaer derved, og i hvilket Omfang han mener, at Nationalbanken berøres af det foreliggende Forslag.

Til sidst skal jeg vende mig til § 21, der omhandler Krisefonden Ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at efter at jeg gentagne Gange har slaet til Lyd for Oprettelsen af en Krisefond, er jeg glad ved at se, at det foreliggende Lovforslag indeholder en Bestemmelse om Oprettelse af en saadan; men jeg maa samtidig gøre opmærksom paa, at der indenfor mit Parti er delte Meninger om en saadan Krisefonds Nødvendighed, der er forskellige Betæneligheder overfor en saadan Fond, og de Udtalelser, jeg kommer med om dette Punkt, vil jeg derfor bede om maa blive opfattet mere som personlige Bemærkninger. Jeg har i øvrigt allerede gjort opmærksom paa, at man fra Venstrepartiets Side i 1915 var med til at foreslaa en Krisefond for den enkelte Bank til Sik-

kerhed for almindelige Sparemidlers Indlaan i de enkelte Banker. Det, her er Tale om, er imidlertid noget andet, en fælles Krisefond for samtlige Banker.

Da jeg gentagne Gange har gjort mig til Talsmand for en Krisefond, skal jeg nøjes med ganske kort at sige, hvorfor jeg ønsker en saadan oprettet, og hvorfor jeg ikke er i Stand til at anerkende de Indvendinger, der er rettet imod Krisefonden. Jeg ønsker den først og fremmest oprettet, fordi jeg ønsker, der skal skabes den størst mulige Sikkerhed for Sparerne; og jeg ønsker, det skal være Bankerne, der skaber denne Sikkerhed, det skal være en Pligt for Bankerne at yde en saadan Sikkerhed, det skal være en Betingelse for, at de faar Lov til at modtage Sparepenge, at de ogsaa yder den størst mulige Sikkerhed for de Indlaan, de faar. Om det saa skal være en fælles Fond for samtlige Banker eller det skal være en Fond for de større og en Fond for de mindre Banker, derom vil der kunne forhandles. Jeg mener, at Bankerne som en Erstatning for, at de faar Lov til at modtage Folks Indlaan, foruden at være underkastet de forskellige Bestemmelser, vi træffer, endvidere maa give, hvad jeg vil kalde en Forsikringspræmie til en fælles Fond, som staar bag ved de øvrige Sikkerhedsforanstaltninger, vi træffer, og derfor maa de til en saadan Fond hvert Aar betale et Indskud i Forhold til de paagældende Bankers Størrelse.

Jeg er ikke ganske klar over efter Forslaget, om den Fond, her er foreslaaet, alene skal benyttes til Sikring for Sparerne, jeg vil være tilbøjelig til at mene det, men der er en enkelt Udtalelse fra Ministerens Side, som gjorde mig lidt tvivlraadig i den Henseende. Det, jeg ønsker, er, at en saadan Krisefond eller Garantifond kun skal benyttes, hvis en Banks Tab bliver saa store, at Spareindlaanene angribes, men ogsaa kun til Støtte for Sparerne.

Nu hører man nok ude omkring: Hvorfor skal de solide Banker betale for de usolide? Ja, hvorfor skal de? Jeg mener, de skal gøre det, fordi man ikke paa Forhaand kan pege de Banker ud, som er solide, og de Banker, som er usolide eller bliver det i Fremtiden. Hvis vi i Øjeblikket stiller det Spørgsmaal til samtlige Banker, tror jeg, at de alle som en vil sige: Vi er fuldt solide, for vor Skyld behøver der ikke at være nogen Garantifond, der kan ikke blive Tale om Tab hos os. Men vi har været Vidne til en 30—40 Sammenbrud indenfor vore Banker i de sidste 3—4—5 Aar, og naar vi ser nøjere til, hvilke Banker det er, som er